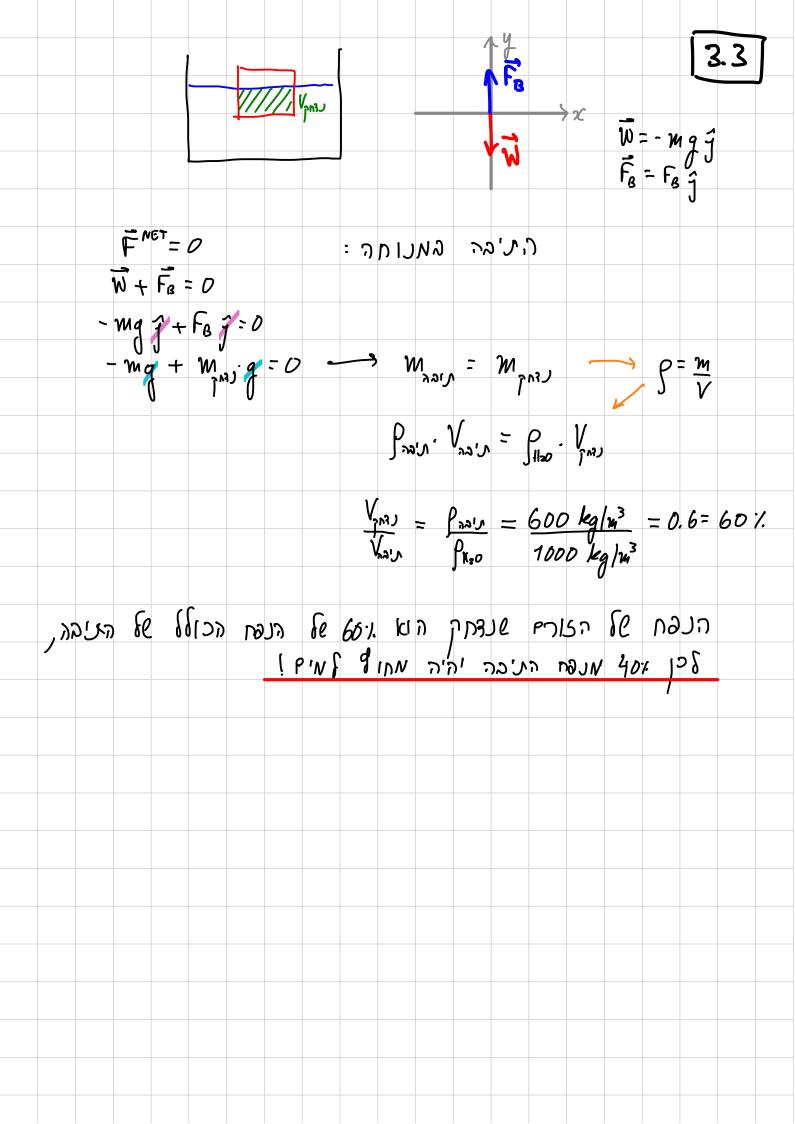
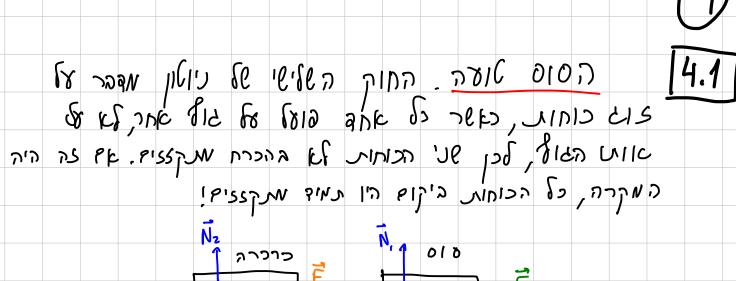
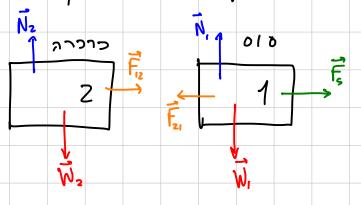

(2) אנ (1) א ואנארן ה - (1) לתוך (ב): (3) $m_1 g = F_2^B - m_2 g$ צלינן למבוא את כזת הניפה. הגא שווה למשך המיץ $F_B^2 = M^{3} \cdot 3$: [3] (3) كامال (13) $M_1 G = M_2 G \frac{\rho_{H_20}}{\rho_2} - M_2 G$ $\mathcal{M}_{1} = \mathcal{M}_{2} \left(\frac{\rho_{H20}}{\rho_{z}} - 1 \right) = 0.27 \log q$ בל הכותות שציהינו הפיאטמות גול תופשי היו נשארים בדיוק נמן שהם, פרט לכות הצופה הפוצל צל תיבת הצף, שהוא שהם ברי אלות הצופה הפוצל צל תיבת הצף, שלון שבפיפות העיץ שבלה. כתנבאה מזה לא יהיה אצון בין הכוחת, תיבת הצף (الله لاع مندر وروالعد) مردامع ودر بلاء عالاً معنى ولاء عن المعالم المرواعد)

באלר מציירון ביאלרמג בון חופטי מרור שהסוט והכתרה יכולים להאיף ממנוחה כשהכוחות האופקיים הפוצלים צל כל אחד

של נכון באשר הסוס הולך כלי להחליך, הרגל שלו הוחה של הסט קדימה.
את הרצבה לאחור, וכתובאה מצה הרצבה הוחפת את הסט קדימה.
הסוס מתקבא קדימה, וכוח החיכור פונה גף הוא קדימה, לכן כוח
החיכור צושה צבודה חיובית על הסוס, וכך האנרגיה הימבית